

# ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Τιμάται γρ. άογ. 2.

Τιμάται γρ. άογ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ'. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 12 'Ιανουαρίου 1892.

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις.—Οί γάμοι τῆς Σοφίας Παλαιολόγου.—Ποικίλα.—'Ο ἐν 'Αθήναις Λαδδάνειος δραματικὸς ἀγών.—'Η Ρωδία ὑπὸ οἰκονομικὴν ἐποψίν.—Γραμματικά.—'Ο Πλάτωνος Προγόνων (διήγημα).

## ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὰ σπουδαιότερα πολιτικὰ γεγονότα κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἶναι ἀναμφισπύτως ἡ τῶν ἐν Βιέννῃ καὶ Ρώμῃ βουλῶν ἀπόφασις ἐν τῷ ζητήματι τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν, ἡ ἐπικειμένη ἐξομάλισις τῆς βουλγαρογαλλικῆς διαφωνίας καὶ ἡ διευθέτησις τῶν ἐν Μαρόκῳ. 'Η ψηφοφορία τῶν δύο εἰρημένων βουλῶν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 7/19 'Ιανουαρίου, ἡ ὑπομνησκουσα τὴν τῆς 6/18 δεκεμβρίου παρελθόντος ἐν τῇ Λευκῇ αἰθούσῃ, τὴν προσκομίσασαν τῷ γερμανῷ ἀρχιγραμματεῖ τὸν τίτλον τοῦ κόμπος, ἀποτελεῖ σπουδαῖον ἐν τῇ ἐμπορικῇ ἱστορίᾳ τῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης σημεῖον, συνεπεία τῶν ἐξελιχθέντων κατὰ τὴν συζήτησιν ζητημάτων, ἀπερ' οὐ μικρὰν κέκτνται σημασίαν ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς πολιτικῆς τῶν τριῶν συμμάχων. 'Οτε ὁ στρατηγὸς Καπρίβης, ἐκτιθέμενος τὴν ἐμπορικὴν αὐτοῦ πολιτικὴν ἐν τῷ γερμανικῷ κοινοβουλίῳ καὶ, συνηγορῶν ὑπὲρ τῶν ὑπογραφέντων κατὰ τὴν 24/6 δεκεμβρίου συμβολαίων, ἐξεφώνει τὸν μακρότατον αὐτοῦ λόγον, ὃς ἐφάνη ἀντάξιός τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 25/6 φεβρουαρίου 1888 ὑπὸ τοῦ προκατόχου ἀπαγγελθέντος πρὸς συνηγορίαν τῶν εἰς τὸν στρατὸν ἀφορώντων νομοσχεδίων, ῥητῶς ἐκήρυττεν ὅτι τὰ ὑπογραφέντα συμβόλαια ἐμπορικῶν μὲν φέρουσι χαρακτῆρα, ἀλλὰ τὰ μάλιστα συμβάλλονται καὶ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ὑφισταμένων πολιτικῶν δεσμῶν. Τὸ ὕψος τοῦ γερμανοῦ ἀρχιγραμματέως, κόμπος Καπρίβη, πληρέστατα τηροῦντες οἱ δεινοὶ ἀγορηταὶ τῶν ἐν Βιέννῃ καὶ Ρώμῃ βουλῶν, ἐκήρυξεν ὁ μὲν Βάκεχεμ, ὑπουργὸς τοῦ ἐμπορίου τῆς Αὐστρίας, ὅτι αἱ ἐμπορικαὶ συνθήκαι τὰ μέγιστα συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τῆς ἐν τῇ μοναρχίᾳ βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, καὶ ἐπανέλαβεν ὅτι ἡ ἐμπορικὴ ἔνωσις

συνεπάγεται τὴν κραταίωσιν καὶ τῆς πολιτικῆς, ὁ δὲ κ. 'Ελένας, εἰσηγητὴς τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν, καὶ ὁ κ. Σμιρὸς, ὑπουργός, ἐπειράθησαν νὰ καταδείξωσιν ὅτι αἱ συζητούμεναι συνθήκαι μεγίστας προσκομίζουσι τῷ βασιλείῳ ὠφελείας οἰκονομικὰς τε ἅμα καὶ πολιτικὰς. 'Ὁντὼς δεξιότατοι ἦσαν οἱ ῥήτορες περὶ τὴν σαγίνην τοῦ πνεύματος τῶν ἀκροατῶν· ὁμολογντέον ὅμως ὅτι τὴν δικανικὴν γλῶσσαν τῶν λαλῶσάντων ὑπηνόρευεν οὐχὶ ἡ ἐπικτήτος περὶ τὴν ῥητορικὴν ἱκανότης, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ κυβερνητικὴ πλειονοψηφία, πρὸ τῆς ὁποίας αἱ λογικώταται ἀγορεύσεις τῶν πολεμίων τῶν συνθηκῶν ἐμειναν ὅλως ἀσύμμαντοι καὶ ἀνίσχυροι, καὶ μόλις ἠδυνήθησαν νὰ συγκεντρώσωσι μικρὰν μειονοψηφίαν. 'Αξιοσημείωτος ἰδίᾳ ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην εἶναι ἡ ἀγόρευσις τοῦ δημοκράτου Κολαγιάννη ἐν τῇ ἰταλικῇ βουλῇ, ὅστις, σφόδρα κατὰ τῶν συνθηκῶν ἐπιτεθεὶς, μετὰ μεγίστης ἀνείλιξε τέχνης τὸ ζήτημα τῶν πρὸς τὴν γαλλικὴν δημοκρατίαν ἐμπορικῶν σχέσεων τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου. 'Η Ἰταλία, εἶπεν, ὀφείλει τέλος πάντων νὰ κατανοήσῃ ὅτι πλὴν τῆς Γαλλίας οὐδεμίαν ἑτέραν ἔχει φυσικὴν ἀγορὰν πρὸς ἑκθεσιν καὶ ἐκποίησιν τῶν ἑαυτῆς προϊόντων. Γελοῖοι ὄντως τυγχάνουσιν οἱ ὅροι, ὑφ' οἷς οἱ ἰταλικοὶ οἶνοι εἰσάγονται εἰς τὰς ἀγορὰς τῶν μετὰ τοῦ βασιλείου συμβαλλομένων κρατῶν· καὶ ἐκ μὲν Γερμανίας ἥκιστα προσπορίζεται ἡ ἰταλικὴ χερσόννησος τὰς προσδοκώμενας ὠφελείας, ἐκ δὲ τῆς Αὐστρίας ζημιούται μᾶλλον. 'Εὰν λοιπὸν σκεφθῶμεν, προσέθηκεν ὁ εἰρημένος ἰταλὸς βουλευτής, ὅτι εἰς τοιοῦτους φίλους θυσιάζομεν τὴν Γαλλίαν, πρόδηλον ὅτι ἐν πλήρει δικαίῳ δυνάμεθα νὰ κατακρίνωμεν τοιαύτην οἰκονομικὴν πολιτικὴν. Αἱ ὑπογραφεῖσαι συνθήκαι, λυσιτελεῖς εἰς ὀλίγιστους μόνον βιομηχάνους οὔσαι, σύμψασαν ζημιούσι τὴν χώραν καὶ ἰδίᾳ τὰς νοτίας αὐτῆς ἐπαρχίας. Τίς δὲ τὴν εὐθύνην τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων καταστάσεως ὑπέχει; Βεβαίως οἱ τὸν τελωνειακὸν κατὰ τῆς Γαλλίας πόλεμον κηρύξαντες. Ταῦτα λέγων πικρῶς ἐμύμφετο τῶν εἰσηγητῶν τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν, καὶ ὑπεδείκνυε τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνασυνδέσεως τῶν προτέρων ἐμπορικῶν καὶ τελωνειακῶν σχέσεων μετὰ τῆς Γαλλίας, ἥτις δύναται, ἐν ἀνάγκῃ, ν' ἀντεκδικηθῇ τὴν Ἰταλίαν καὶ διὰ καταγγελίας τῆς λατινικῆς νομισματικῆς συμβάσεως. Τοιαύτας δικαιοτάτας ἐνστάσεις προσάγοντες οἱ πολέμοι τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν ἐπειράθησαν νὰ πείσωσι τὴν κυβερνητικὴν πλειονοψηφίαν ὅπως, ἐὰν μὴ ἀπορρίψῃ τοῦλάχιστον τροποποίησιν ἐνίας τῶν διακελεύσεων αὐτῶν, μεγάλως ζημιούσας τὴν